

DEN NORSKE KIRKE

Kirkerådet, Mellomkirkelig råd, Samisk kirkeråd

Den katolske kirkes aktuelle behov i Norge

Uttalelse fra Mellomkirkelig råd for Den norske kirke, 13. februar 2008

Mellomkirkelig råd har over lengre tid vært vitne til de utfordringene som Den katolske kirke i Norge har stått – og fortsatt står – overfor, ved at et stort antall katolikker kommer til Norge som arbeidsinnvandrere.

Denne situasjonen savner sidestykke i nyere norsk historie, og er direkte relatert til EØS-området omfattende utvidelse østover. For Den katolske kirke i Norge er utviklingen spesielt merkbar siden befolkningene i Øst-Europa for en stor del har forblitt katolske, også gjennom det 20. århundres lange periode med kommunistisk styre. Som kjent er det særlig fra Polen og Litauen store grupper av katolikker har kommet til Norge de senere årene. Med forsiktige anslag regnes det med 60.000 polakker og 20.000 litauere i Norge. De fleste av disse hører inn under Oslo katolske bispedømme som omfatter hele Sør-Norge.

Etter katolsk tradisjon har disse gruppene forventninger om kirkelig betjening. Siden Den katolske kirke er et verdensomspennende kirkesamfunn, har de også en kirkelig rett til slik betjening. For Norge har dette den virkningen at disse innvandrergruppene ikke blir gående i landet uten nettverk, men raskt får forbindelse med andre katolikker og får dermed verdifull hjelp i sin integrasjon i Norge. Den katolske kirke bidrar også med informasjon og rettleiding med henblikk på tilpasning til det norske samfunns regler og forskrifter.

Den katolske kirke bidrar på denne måten uten tvil til å forebygge sosiale problemer som ellers følger med så stor innvandring på tvers av språk- og kulturgrensene. Men den prekære mangelen Den katolske kirke opplever i møtet med de aktuelle utfordringene, både når det gjelder geistlige og andre personalressurser og lokaler til gudstjenestebruk, gir grunn til betydelig bekymring.

Lovgivningen om statlig overføring av midler til tros- og livssynssamfunn er uttrykk for det norske samfunns verdsetting av kirkenes og andre livssynssamfunns sosiale og menneskelige betydning. Og tildelingsreglene fungerer i all hovedsak godt. Men vi må konstatere at gjeldende regler er utformet med henblikk på stabile forhold og jevne endringer i samfunnenes tilslutning. De tar ikke høyde for eksepsjonelt stor tilvekst, under tildels kompliserte betingelser m.h.t. folkeregistrering, som det vi har sett med den katolske innvandringen fra Polen og Litauen. Det er viktig å merke seg at selv om disse innvandrerne mangler norsk personnummer, har de for en stor del D-nummer, og betaler norsk skatt.

På vegne av Den norske kirke uttrykker Mellomkirkelig råd tilfredshet med at Arbeids- og inkluderingsministeren viser forståelse for Den katolske kirkes aktuelle behov, og oppfordrer til at kirkens anmodning om ekstraordinære bevilgninger blir imøtekommet så snart som overhodet mulig.

Samtidig oppfordrer Mellomkirkelig råd menigheter i Den norske kirke og andre kirker i Norge til å vurdere om de kan tilby kirkerom på kort eller lang sikt for gudstjenester og kirkelige handlinger. Den norske kirke i utlandet møter selv fleksibilitet og generøsitet i denne typen utfordringer i katolske land. Dette kan på samme måte være norske menigheters svar og verdifulle bidrag til å avhjelpe de kritiske behov som Den katolske kirke i Norge står overfor.